

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron,
w dniu 26 lutego 2019 r.,
zażalenia **A. G.**,
skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k.,
na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego
Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 grudnia 2018 r., sygn. akt V WKK [...],
o odmowie przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 20 grudnia 2018 r. Zastępcą Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. odmówiła przyjęcia kasacji skazanego A. G. z uwagi na wniesienie jej przez osobę nieuprawnioną, a nadto po terminie (punkt 2 zarządzenia). Tym samym zarządzeniem, w jego punkcie 1, odmówiono skazanemu A. G. wyznaczenia adwokata lub radcy prawnego w celu sporządzenia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 15 czerwca 2018 r., w sprawie o sygnaturze V Ka [...].

Skazany został pouczone o prawie do złożenia zażalenia na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 zarządzenia, czyli na zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Powyższe zarządzenie zostało zaskarżone przez skazanego A. G.. Skarżący zakwestionował uznanie go za osobę nieuprawnioną do wniesienia

kasacji. Odniósł się także do podstaw wydania wyroków zarówno przez sąd I, jak i II instancji.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Dokonanie oceny zasadności zażalenia musi poprzedzić zreferowanie dotychczasowego przebiegu tzw. postępowania okołokasacyjnego w sprawie A. G.. Bezspornym faktem jest, że skazany złożył wniosek o doręczenie mu wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 15 czerwca 2018 r., sygn. akt V Ka [...], wraz z uzasadnieniem, po upływie ustawowego terminu zawitego. Następnie wnioskował o przywrócenie tegoż terminu (k. 356). Postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2018 r. Sąd Okręgowy w P. nie uwzględnił wniosku skazanego o przywrócenie terminu. Po rozpoznaniu zażalenia skazanego na to postanowienie, Sąd Najwyższy utrzymał je w mocy postanowieniem z dnia 25 października 2018 r., II KZ 31/18 (k. 374). Wobec tego kwestia przywrócenia skazanemu terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem została prawomocnie rozstrzygnięta. Niedochowanie terminu, o którym mowa w art. 524 § 1 zd. 2 k.p.k., spowodowało w rezultacie niedochowanie 30 dniowego terminu do wniesienia kasacji, o którym mowa w art. 524 § 1 zd. 1 k.p.k. W zaskarżonym zarządzeniu słusznie przyjęto, że kasacja nie może być skutecznie wniesiona, gdy nie został skutecznie złożony wniosek o doręczenie orzeczenia sądu odwoławczego z uzasadnieniem. Wyjątki od tej zasady dotyczą sytuacji wniesienia kasacji przed upływem 7-dniowego terminu przewidzianego w art. 524 § 1 zdanie drugie k.p.k. (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 sierpnia 2008 r., III KZ 73/08, Lex nr 424897).

Ponieważ w tej sprawie złożenie pisma procesowego skazanego określonego mianem kasacji nastąpiło po upływie 7-dniowego terminu zawitego do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Okręgowego w P. wraz z uzasadnieniem, słusznie przyjęto w zaskarżonym zarządzeniu, że 30 dniowy termin do wniesienia kasacji nie rozpoczął biegu i obecnie dla skazanego otworzyć się już nie może (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2018 r., V KZ 45/18, Lex nr 2569794). Wobec tego, że kasacja nie może już być skutecznie wniesiona z uwagi na upływ terminu, słuszna była odmowa jej przyjęcia.

W tej sytuacji słuszne było również odstąpienie od wzywania skazanego do uzupełnienia braków formalnych jego osobistej „kasacji” przez sporządzenie i podpisanie jej przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym, skoro nawet uzupełnienie tego braku formalnego nie mogło skutkować przyjęciem kasacji do rozpoznania (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2018 r., V KZ 45/18, Lex nr 2569794; por. także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2013 r., IV KZ 40/13, Lex nr 1335625).

Chociaż pozostaje to już poza ramami zaskarżonego zarządzenia, na marginesie należy zauważyć, że również wyznaczenie skazanemu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia kasacji i wniesienie tegoż środka zaskarżenia z zachowaniem wymogów przymusu adwokacko-radcowskiego, nie mogło skutkować jego przyjęciem do rozpoznania.

Ponieważ zaskarżone zarządzenie jest trafne i zgodne z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. oraz z art. 524 § 1 k.p.k., należało utrzymać je w mocy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji postanowienia.